Leadership de înalt nivel mistic

On Septembrie 02, 2013

Alătură-te eroilor curajoși într-o experiență de mare însemnătate pentru omenire, cu convingerea că tot ceea ce se întâmplă în viața ta se întâmplă spre a te conduce către un viitor al schimbărilor spirituale.

Toate dificultățile și obstacolele pe care le-au născocit forțele obscure, prin legile aspre ale naturii care nu-și mărturisește gândurile, m-au călit și mi-au redirecționat atenția de la ceea ce se numește "o răscolire a nebuniei", ca simptom al unei societăți în derivă. Nimic din jurul meu nu mai era același ca înainte, nimic nu era altceva mai mult decât un plan machiavelic pus la cale de un Prinț al Întunericului, căruia Apocalipsa îi era singura operă de artă pe care o putea zămisli în mijlocul unei lumi firave.

Iar mie, Gerry Lane, om de știință, mi-a revenit sarcina să descopăr mijlocul de prevenire a răspândirii virusului care a îngenunchiat lumea în fața unei epidemii cum nu s-a mai întâlnit, a cărei origine nu putea fi stabilită prin efectuarea de analize și teste posibile prin examinarea cadavrelor. Viața bate filmele, iar acești Zombie care apăreau tot mai mult de peste tot, băteau orice închipuire, mai ceva ca într-un horror care îți îngheață sângele în vene, reușind să atingă niște frici foarte puternice - și să-l coboare pe om (la propriu) în infern.

Trecutul este opera prezentului, căci și acum trăiesc într-o ficțiune numită: "O chemare de dincolo de necunoscut". Cu maturitatea interpretării experienței care mă recomandă pentru orice rol de acțiune, de aici o întreagă orânduire de imagini și idei tot mai năstrușnice, privesc tot ce se petrece în umbra unei desăvârșite enigme care te incită să o descoperi, ca fiind numai a ta, spre a ajunge la obiectivitatea unei cunoașteri de care lașitatea se ferește. Lașitatea neputinței de a înțelege moartea printr-o boală îngrozitoare.

Leadership: Experiențele prin care treci îți furnizează claritatea existenței motivului pentru care crezi într-o realitate ce îți dă speranța că ceea ce vezi ar putea fi și altfel?

Mistica de care eram înconjurat tot mai mult părea să fie o formă de trăire prin care omenirea era redusă la un tip de ordine inexplicabilă, care părea prin ea însăși inatacabilă prin mijloacele știute ale științei. Răbdător, tolerant, disciplinat, trebuia să mă mulțumesc cu trăirea distanțată ce mi-o putea oferi participarea la derularea evenimentelor din ipostaza unui observator care mai degrabă caută să înțeleagă sensul subtil al lucrurilor, în loc să le transforme în catastrofe mai mari decât sunt.

Însăși experiența mistică pe care o trăiam în fața acestei boli incurabile, în fața acestor monștri creați parcă în laborator, îmi furniza claritatea existenței motivului pentru care încă mai credeam într-o salvare: știu de ce cred, știu în cine încă mai cred, știu că dacă mă încred în Dumnezeu, voi fi capabil să găsesc o logică în tot ceea ce se întâmplă în jurul meu. Așadar, mistica este un act de transfer de la imaginar la real, și invers, un act de conversiune în dublu sens - de la aparență la esență, de la simpla comparare a fenomenelor individuale la înțelegerea amplă a identității omului și a realității lumii în care trăiește.

Orice epidemie ascunde un înțeles tainic, fiindcă în spatele oricărei boli se ascunde planul ascuns al unei forțe spirituale, tăcute, supranaturale, care dorește cu orice preț să fie înțeleasă doar de cei aleși. Continuu, mă simt atras de tot ceea ce constituie o provocare, o curiozitate a naturii, dincolo de forma psihologică a resentimentului față de această fatalitate invincibilă care se universalizează, față de acest determinism de tip viral care își joacă asul amenințător chiar în clipa în care crezi că ai înțeles totul.

Ficțiunea este viața mea, în timp ce viața mea este viața unui personaj aflat în căutarea destinului, dar aflat și el în permanență între ficțiune și realitate.

De asemenea, sunt un supraviețuitor. Iar singurul motiv pentru care încă mai cred într-o realitate ce îmi dă speranța că ceea ce văd ar putea fi și altfel, este că trebuie să-mi dovedesc mie însumi că există un Dumnezeu și că sunt în stare să trăiesc și fără ajutorul lui, doar prin certitudinile raționale ale științei. Şi, oare, acest Dumnezeu nu este tot o ființă umană care a găsit cheia înțelegerii tuturor lucrurilor?

Leadership: Această tranziție a științei spre consecințele acțiunilor pe care le întreprinzi este rezultatul unui realism care sfidează limitele verosimilului, mai ales din perspectiva unei credințe plasată în zona ficțiunii?

Există o legătură subtilă între mistică și ficțiune, prima scoate în evidență un plan ascuns în spatele tuturor evenimentelor (și acesta servește evoluției omenirii), iar cealaltă transformă planul ascuns într-un fapt auxiliar care duce realitatea până la ruperea totală de concret. Atât mistica, cât și ficțiunea, pot simula realitatea cu noi valențe de unknown, de paranormal, de thriller, de calvar al supraviețuirii, până la punctul în care o persoană nu și-ar putea da seama de diferența dintre o realitate generată în mod aleatoriu și cea adevărată.

Mă simt eliberat de constrângerile "realismului", fiind programat de un plan divin greu de înțeles. Prestația mea de cercetător se plasează sub semnul unei ignorante destinale, sub semnul formei de revoltă împotriva unei cauze care nu poate fi nici prevăzută, nici înlăturată. Fără nici cea mai mică remușcare, sunt adesea tentat să ucid ca să îmi salvez viața, și astfel să descopăr noi indicii cu privire la victime. Poate că însăși virusul a apărut doar ca să descrie acea parte a omului care continuă să existe după moarte? Nu știu exact, nu înțeleg prea bine mecanismul biologic al organismului infectat cu virusul năucitor, dar știu că eu însumi încep să devin tot mai lipsit de scrupule. Acesta este un efect colateral, bineînțeles.

O percepție a unei minți deschise către miracole, asta îmi lipsește ca să-mi reîntregesc spiritul cu o altă forță invizibilă: credința în ceva care mă depășește, dar care este codat în genele mele, imboldul de a mă întreba, din când în când: a fi sau a nu fi interzis să-ți lași sufletul în vâltoarea vieții? Căci așa cum artistul trebuie să-și caute nevoia de originalitate pentru a se plasa în spațiul extraordinarului, tot astfel eu trebuie să-mi caut nevoia de a acționa conform credinței că un om de știință își va găsi puterea și voința de a continua cercetările chiar și atunci când crede că nu mai are resurse de explicare a evoluției lumi.

Misticul se combină cu realitatea numai într-un film plin de acțiune și suspans, unde totul este regizat pentru mine, ca să-mi dau seama că unii pot să-l joace, iar alții nu pot. Ei bine, nu-l înțeleg pe Dumnezeu, dar sper că El mă înțelege pe mine, sper că trece și el odată cu mine prin ceea ce trece întreaga lume. Sper să simtă și El ceea ce simt eu când mă aflu în mijlocul unei realități care cultivă mai multe îndoieli decât visuri. Sper ca Dumnezeu să fie cu mine atunci când voi muri, și să-mi câștig viața veșnică prin încercarea de a mă fi transformat într-un erou al filmelor Horror.

Calea misticii este o experiență de mare finețe în interpretarea unei realități plină de semnificație, despre însemnătatea pe care o are transformarea lumii la nivel de "amprentă" personală pe care ți-o lași în numele a ceea ce este pieritor sau nepieritor.

Leadershipul de înalt nivel mistic se referă la oportunitatea de a trăi într-o realitate care nu te lasă să înțelegi adevărul evoluției ei. Este și cazul unui om de știință care încearcă să găsească explicația unui fenomen atipic, dus la extrem pe alocuri, ca într-un final să înțeleagă că el este subiectul cel mai dificil și exemplarul cel mai ilustrativ al experimentului numit: VIAŢĂ, din puzzelul capodoperei lui Dumnezeu.

* Notă: World War Z (2013)

Source: https://neculaifantanaru.com/leadership-de-inalt-nivel-mistic.html